

[Handelsministeren.]

ikke i stand til at besvare dets sidste del bekræftende.

Skovmand: Jeg takker handelsministeren for svaret. Det er glædeligt at få at vide, at der netop nu er sket en afvikling af importrestriktionerne for vin, fra udviklingslandene, og jeg må håbe, at man trods handelsministerens lidt pessimistiske udtalelser også kan nå et skridt længere med hensyn til selve tolden.

Jeg vil gerne spørge handelsministeren, om der er mulighed for, at man i de nordiske lande vil bestræbe sig for, at vinen kommer med i præferenceordningen alligevel. Nu ved jeg godt, at når det drejer sig om vin, er det et forholdsvis begrænset antal u-lande, som vil blive omfattet deraf, og at der netop med hensyn til vin vil være en kraftig modstand fra de rige landes side. Men man kunne jo eventuelt fra de nordiske landes side have den, skal vi sige trussel i baghånden, at man, hvis der ikke kommer et resultat ud af forhandlingerne, vil overveje helt at afskaffe tolden på vin. Det må dog være muligt også med vor status som EFTA-land.

Handelsministeren (Knuud Thomsen): Jeg må svare hr. Skovmand på det sidste spørgsmål, at jeg er ude af stand til at oplyse, om man fra nordisk side vil indtage et fælles standpunkt med hensyn til importen af vin. Men jeg er nogenlunde sikker på, at man fra nordisk side vil bestræbe sig for, at de lettelser, der på en række vareområder bør gives u-landene, kommer til at omfatte en stor flerhed af de industrialiserede lande, altså bl. a. OECD-landene, idet man må anse det for sandsynligt, at en fællesoptræden i denne henseende vil være den eneste i praksis gennemførlige.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af **Stæhr Johansen** til justitsministeren:

„Vil ministeren på baggrund af de fremkomne reaktioner overveje at ændre ritualet i det af ministeriet udsendte cirkulære af 18. december 1969 om indgåelse af ægteskab?“

Stæhr Johansen: I det nylig udsendte cirkulære fra justitsministeriet om ægte-

skabs indgåelse foreskrives et ritual ved borgerlig vielse, der efter de obligate spørgsmål til brudeparret i al sin korthed lyder:

„Efter at De nu har erklæret at ville ægte hinanden, forkynder jeg Dem her ved at være ægtefolk.“

Formuleringen er i bedste fald dårligt dansk, men hvad værre er, har ministeriet med dette ritual forvandlet den borgerlige vielse til en blot og bar registrering og ganske borttaget den højtidelige stemning, der bør være over en vielse. Der er dog tale om en stor beslutning, der her får myndighedernes bekræftelse.

Professor Madvigs ritual, der har været brugt i mere end 100 år, var nok for langt og for moraliserende efter vor tids opfattelse, men det var smukt i sit indhold og ulasteligt i sin form. Det skulle vel ikke være umuligt at finde frem til et kortere ritual, der bevarer den borgerlige vielse som en højtidelig stund og som den mærkedag, dagen for ægteskabets indgåelse må være i ethvert menneskes liv.

De allerede i pressen fremkomne reaktioner tyder på, at der også i befolkningen er en udbredt aversion imod det nye ritual, der af mange findes fattigt og trist, og jeg har konstateret det som giftefoged på Frederiksberg ved at spørge de pågældende i den senere tid. De synes, det er meget fattigt. Andre af mine kolleger blandt borgmestre har også udtalt deres misfornøjelse dermed, og det må ikke glemmes, at mange rådhus har indrettet meget smukke vielseslokaler netop for at skabe den stemning og den fest og også den mulighed for eftertanke, som et ægteskab kræver. Det nye ritual virker således direkte imod alt det, man har bestræbt sig for i retning af at højtideligøre denne handling.

Jeg ved, det siges, at man som giftefoged har lov til selv at forme sit ritual, men det er ikke særlig let i praksis, fordi der kan være embedsmænd, som i borgmesterens fravær skal foretage vielser, og de har jo ikke det samme mandat, som den folkevalgte borgmester har.

Justitsministeren (Thestrup): Som bekendt har der i de senere år jævnlig været fremført kritik mod det gamle borgerlige vielsesritual. Også folketingsudvalget ved-